

“ஒன்றாக கூடி ஜெபிக்கும் குடும்பம்”

[எபேசியர் 5:22-6:4]

இணைய தளத்தில் தெளிவாய் வெளியிட்டிருந்த ஒரு தெளிவான கதை, களைப்பும் கோபமுமாய் தனது வேலை முடிந்து தன் வீட்டிற்கு வந்த ஒரு மனிதனைப் பற்றி சொல்லப்பட்டிருந்தது. அவனுடைய சிறிய மகன் வாசலில் காத்திருந்து கேட்டான், “அப்பா, நான் உங்களை ஒரு கேள்வி கேட்கலாமா?”

“நிச்சயமாக, என்ன அது?” அந்த மனிதர் பதிலுக்குக் கேட்டார்.

“ஒரு மணி நேரத்திற்கு எவ்வளவு பணம் சம்பாதிக்கிறீர்கள்?”

“அது உன்னுடைய காரியமல்ல, இப்படியொரு கேள்வியைக் கேட்க எது உன்னைத் தூண்டியது?” அந்த மனிதன் கேட்டார்.

“ஒரு மணி நேரத்துக்கு நீங்கள் எவ்வளவு சம்பாதிக்கிறீர்கள். தயவு செய்து சொல்லுங்கள்?” அந்த சிறிய பையன் கெஞ்சிக் கேட்டான். “ஒரு மணி நேரத்தில் எவ்வளவு சம்பாதிக்கிறீர்கள் என்று தெரிந்தால் அந்த பணத்தை சேமித்து வைத்து உங்களுடைய நேரத்தில் ஒரு மணிநேரத்தை விலைகொடுத்து வாங்கிக்கலாமா என்று யோசிக்கிறேன்” என்றான்.

குடும்பம் ஒன்றாக செலவிட நேரம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். தேவ பக்தியுள்ள குடும்பங்களிலுள்ள பெற்றோர் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு போதித்து, வழிநடத்தி தேவ பக்தியுள்ள பிள்ளைகள் கேட்டு அதைப் பின்பற்றினால் அது எவ்வளவு ஆசீர்வாதம். ரேகாபின் குமாரனாகிய யோனதாபின் குடும்பத்தின் கதையும் இதுதான் - திருமறையில் மிகவும் மனதைத் தொடும் சம்பவங்களையுடைய குடும்பங்களில் ஒன்று இது. இந்த குடும்பம் தேவ பக்தியுள்ள தகப்பனால் நடத்தப் பட்டுக் கொண்டிருந்தது, அந்தக் குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு பிள்ளையும் கவனித்து கீழ்ப்படிந்தார்கள் (எரேமியா 35:1-11). இஸ்ரவேலை கடிந்து கொள்ளும் பொருட்டு தேவபக்திக்கு முன்னுதாரணமாய் தேவனால் பயன் படுத்தப்பட்ட குடும்பம் இது (எரேமியா 35:12-17). அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட கண்டனம் மிகவும் குறிப்பிடத் தக்க ஒன்று: இஸ்ரவேல் அவளுடைய பரம பிதாவின் வார்த்தைகளுக்கு செவி கொடுக்கவில்லை. எரேமியா 35:15ஆ. வில் தேவனுடைய குற்றச்சாட்டு சொல்லப் பட்டுள்ளது: “நீங்கள் உங்கள் செவியை சாயாமலும் எனக்குக் கீழ்ப்படியாமலும் போனீர்கள்.”

எப்படியிருப்பினும் தேவன் யோனதாபின் குடும்பத்தை ஆசீர்வதித்தார் என்று காண்கிறோம்:

நீங்கள் உங்கள் தகப்பனாகிய யோனதாபின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து,

அவனுடைய கற்பனைகளையெல்லாம் கைக் கொண்டு, அவன் உங்களுக்கு கட்டளையிட்டபடியெல்லாம் செய்துவந்தீர்களென்று இஸ்ரவேலின், தேவனாகிய “சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார். ஆதலால் சகல நாட்களிலும் எனக்கு முன்பாக நிற்கத்தக்க புருஷன் ரேகாபின் குமாரனாகிய யோனதாபுக்கு இவ்வாற்தான் போவதில்லையென்று இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்றான்” (எரேமியா 35:18ஆ, 19).

ஒரு குடும்பத்துக்கு என்னே ஒரு அருமையான ஆசீர்வாதம்!

இப்பொழுது நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவர், ரேகாபின் குடும்பத்தாருக்கு அளிக்கப் பட்டதற்கு ஒப்பான ஆசீர்வாதங்களை உங்கள் குடும்பம் பகிர்ந்து கொள்ள உதவும் சந்தர்ப்பத்தை பெற்றுள்ளீர்கள். நீங்கள் உங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி உங்கள் குடும்பத்தின் தெரிவுகளுக்கு வழிநடத்துவீர்களானால் தேவனுக்கு கீழ்ப்படிதலையும் கிறிஸ்தவத்துக்கு மதிப்பையும் தேடிக்கொடுக்கும்.

எபேசியர் 5:22-6:4ல் ஒரு குடும்ப முன்னேற்றத்துக்கு தேவனுடைய பரிசுத்தத்தைப் பின்பற்றுவது குறித்து விவாதிக்கப் படுகிறது. கிறிஸ்தவராகிய நீங்கள், இந்த வசனங்களை கவனமாகக் கற்று தேவனுடைய போதனைகளை நீங்கள் கைக்கொள்வதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் இருளின் அதிகாரத்திலிருந்து இரட்சிப்பின் ஒளிக்குள் வந்துள்ளீர்கள். உங்கள் மனமாற்றம் எப்படி உங்கள் குடும்பத்தார் தேவனை கணப்படுத்தக்கூடும் என்பதை நெருக்கமாகக் கண்டுஅறிந்து கொள்ளுங்கள்.

பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட ஒரு குடும்பம் மூன்று முக்கிய பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. முதலாவதாக, கனம், ஒப்புக்கொடுத்தல், மற்றும் அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட திருமணம் (விவாகம்). இரண்டாவதாக, மரியாதையையும் கீழ்ப்படிதலையும் செயலாற்றும் குழந்தைகள். மூன்றாவதாக, போதித்து, போஷித்து, வழிநடத்தும் பெற்றோர். எபேசியர் புத்தகத்தின் இந்தப் பகுதியைப் பாருங்கள், கிறிஸ்தவனாக மாறுவதால் உங்கள் குடும்பம் எப்படியெல்லாம் மாற்றம் பெறுகிறது என்பதைக் காணுங்கள்.

ஒரு கிறிஸ்தவ குடும்பம் திருமண பந்தத்தை மதிக்கிறது (5:22-33)

சமுதாயத்துக்கு அஸ்திபாரமாக அமைகின்ற அங்கீகாரம் பெற்ற ஒரு நிறுவனம் திருமணம். ஒரு சமுதாயம் பலமான திருமணங்களைத் தனது அஸ்திபாரமாகக் கொண்டிருக்குமானால், அப்பொழுது அந்த சமுதாயம் பலமுள்ளதாக இருக்கும். திருமணங்கள் பெலவீனமுள்ளதாகவும், அலட்சியப் படுத்தப் பட்டவைகளுமாயிருக்குமானால், அப்பொழுது சமுதாயம் பெலவீனப் படும். இருளிலே இருக்கும் அநேகர் நல்ல திருமணத்துக்காக ஏங்குகிறார்கள். தேவன் ஆணையும் பெண்ணையும் உண்டாக்கி அவர்களுக்குள் பரஸ்பரம் சுவாபவ ஆசைகளைக் கொடுத்து அதை உடைக்கப்பட இயலாத அன்பின் கட்டினால் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட உறவுமுறையின் மூலம் நிறைவேற்ற திருமண பந்தத்தால் மட்டுமே சாத்தியப்படும். இப்படிப்பட்ட திருமணம் நிறைவேறாத கனவு, அது உண்மையாய் இருக்க முடியாது என்று அநேகர் நம்புகிறார்கள். தேவனை நம்பாதவர்கள் இப்படி திருமறை கூறும் விவாகம் கூடாத காரியம் என்ற உணர்வுக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

தேவனுடைய சவிசேஷம் வாழ்க்கையின் இயலாத காரியங்களை இயலவைக்கும் திராணியுள்ளதாக இருக்கிறது. மாற்றவே இயலாது என்று நினைக்கப்பட்டவர்கள் சவிசேஷத்தின் பெலனால் மனமாற்றப்பட்டுள்ளனர். (நடபடிகள் 9:13, 14 மற்றும் 1 தீமோத்தேயு 1:13ல் சவுலின் உதாரணத்தை பரிசீலியுங்கள்.) தப்பிக்க முடியாத வாழ்க்கை முறையில் ஜனங்களை அகப்படுத்தியதாக காணப்படும் சூழ்நிலைகள், சவிசேஷத்தின் வல்லமையினால் வாழ்க்கை முறை இயல்பாக மாற்றப்படக்கூடும் (1 கொரிந்தியர் 6:9-11). பகைமை, கசப்புணர்வு, இகழ்த்தக்க குணம் படைத்தவர்களை நேச அன்புக்குள் மாற்றுவது இயலாத காரியம் போல் தோன்றும்; ஆனால் சவிசேஷத்தின் வல்லமை அப்படிப்பட்ட மனோ பாவங்களையும் மாற்றி ஒப்புரவாக்கியுள்ளது (கொலோசெயர் 1:21, 22). தேவனுடைய சவிசேஷம் வியத்தகு மாற்றங்களைச் சாதித்துக் காட்ட போதிய வல்லமையுள்ளது. சவிசேஷம் உங்கள் விவாகத்தை தேவனுடைய ஊழியத்திற்கென பரிசுத்தமாக மாற்ற போதிய வல்லமையுள்ளது.

கீழ்ப்படிதலுள்ள மனைவி

தேவபக்தியுள்ள திருமணத்துக்கு கீழ்ப்படிதலுள்ள மனைவி தேவை (5:22-24). பெண்ணின் உயர்வை வசனங்கள் வலியுறுத்தியும், பெண்களின் மதிப்பை உயர்த்திக்காட்டக் கூடியவைகளாயும் உள்ளன. மதிப்புக் குறைவாய் பெண்கள் நடத்தப்படுவதற்கு திருமறை ஒருபோதும் எவ்வித காரணத்தையும் கொடுக்கவில்லை. திருமண ஐக்கியத்தில், பெண்கள் உயர்வையும் தகுதியையும் உடையவர்களாயிருக்கின்றனர். இருளிலிருந்து சவிசேஷ ஒளியிலே மாற்றப்பட்ட பெண், தனது திருமணக் காரியத்திலே கீழ்ப்படிதலுள்ளவளாய் தனது மனமாற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள்.

மனைவி தன் புருஷனுக்கு கீழ்ப்படிவது என்பது அவளை கசந்து பேசுவோ, தன் மனைவியை கடினமாக நடத்தவோ அல்லது சரீரப்பிரகாரமாக அவளை தவறாக நடத்தவோ உரிமை பெற்றவன் என்று பொருளல்ல. மனமாற்றப் பட ஒரு தம்பதியை நான் அறிவேன், ஏறத்தாழ உடனடியாக கணவன் சொன்னான், “இப்போ என் மனைவி கிறிஸ்தவளாக நடந்து கொண்டு, திருமறை சொல்லுகிறபடி தன் புருஷனுக்கு கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும்!” என்றான். கீழ்ப்படிதலைக் குறித்து கட்டளையிடப்பட்ட மனோபாவம் இதுவல்ல.

புருஷனுக்கு மனைவி கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் என்ற திருமறையின் கட்டளை மூன்று இன்றியமையாத சிந்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. முதலாவதாக அது தேவனுடைய சித்தம் (காண்க 5:22). இந்தக் கீழ்ப்படிதல் “கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிகிறது போல” என்ற வாக்கியத்தால் தகுதி பெறுகிறது. மனைவியானவள் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிவது போல தன் புருஷனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்பது தேவன் எந்த அளவுக்கு நம்மிடத்தில் அன்புகூருகிறார் என அறிந்துகொள்ளும் அறிவின் அடிப்படையைப் பொறுத்து இருக்கிறது. தேவன் நம்மில் அன்புகூருகிறார் என அறிந்து, நாம் அவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறோம். மனைவியானவள் அன்பினால் செயல்பட வேண்டியவள், அவளது கணவன் அவளிடத்தில் காட்டும் அன்பின் அடிப்படையில் அப்படிச் செய்கிறாள்.

மனைவி தனக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் என்று புருஷன் விரும்பினால், பிறகு அவளது செய்கைக்கான அடிப்படையை அவன்தான் அளிக்க வேண்டும். *இரண்டாவதாக, இது தேவனுடைய திட்ட அமைப்பு* (5:23). சந்தோஷம் நிலைத்திருக்க வேண்டுமானால், அங்கே ஒரு ஒழுங்கு முறை இருக்க வேண்டும், எனவே தேவன் ஒரு ஒழுங்குமுறையை குடும்பத்துக்குள் திட்டமிட்டார். ஆண் “தலையாயிரு”க்கிறான்; அவன் குடும்பத்தை நடத்தவேண்டும். பெண் குறைந்த தகுதியை தனிப்பட்ட முறையில் பெற்றவள் என்பது இதன் பொருள் அல்ல; எளிமையாகச் சொன்னால் திருமறை ஒரு ஒழுங்கு அமைப்பை திருமணத்திற்கென்று போதிக்கிறது. *மூன்றாவதாக, இது தேவனுடைய இரகசியம்* (5:32). மனைவியின் கீழ்ப்படிதல் சபை கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிவதைப் போன்றது. புருஷன் திருமணத்தை இளகிய மனதோடும், அன்போடும், புரிந்து கொள்ளுதலோடும், நியாயமாகவும் வழிநடத்த வேண்டியவன். அதினால் மனைவி இயல்பாகவே புருஷனின் வழிகாட்டுதலை பின்பற்றிப் போவாள்.

மனைவியின் கீழ்ப்படிதலுக்கான முக்கிய தகுதியானது, ஒரே ஒரு கேள்வியால் முன்வைக்கப்படுகிறது: தேவைப்படும் செயலானது, கர்த்தருக்கேற்கும்படி “அல்லது தகுதி” யானதா?” (காண்க கொலோசெயர் 3:18).

தியாகம் பண்ணும் புருஷன்

தேவனைப் பிரியப்படுத்தும் திருமணத்தில் புருஷன் தியாக மனப்பாங்கு உடையவனாயிருக்க எதிர்பார்க்கப்படுகிறான் (எபேசியர் 5:25-33). திருமணத்தில் புருஷனின் கடமை குறிப்பிடத்தக்கது; மனைவியின் கடமையைக் காட்டிலும் புருஷனின் கடமையையே மிக அதிகமான வசனங்கள் பேசுகிறது. *முதலாவதாக, புருஷன் தேவன் விளங்கப்பண்ணுகிற அன்புக்கு ஒப்பாக தன் மனைவியினிடத்தில் “அன்புகூர” வேண்டும்* (5:25). இந்த அன்பு (agape) என்றழைக்கப்படும் சுய - தியாகம் பண்ணும் நடத்தையைக் குறிக்கும் அன்பு. தேவன் உலகத்தின் மீது பொழிந்த சுய - பலியாகும் தியாகத் தன்மையைப் போல் புருஷன் தன் மனைவி மீது மட்டும் அன்புகூருகிறான். இந்த அன்பு எங்கே கசப்புணர்வு, தீங்கு விளைவிக்கும் செயல்கள், தகுதியற்ற தன்மைகள் நிலைத்திருந்தாலும் அங்கே முன்நிற்கும். கிறிஸ்து தமது சபையில் அன்புகூருகிற அதே பிரகாரமாக புருஷன் தன் மனைவியினிடத்தில் அன்புகூர வேண்டும். *இரண்டாவதாக, புருஷன் தன் சொந்த சரீரத்தில் கொண்டுள்ள அன்புக்கு ஒப்பாக தன் மனைவியினிடத்தில் அன்புகூர வேண்டும்* (5:28). புருஷன் தன் மனைவியின் மீது அக்கறை கொண்டு, புத்திக் கூர்மையுடன் கவனம் செலுத்தக் கூடியவனாக இருப்பான். மனாரீதியாக வியாதிப்பட்டிருப்பவனே தன் சரீரத்துக்கு மனமுவந்து ஊறுவிளைவிப்பான். *மூன்றாவதாக, புருஷன் தன்மனையே ஒப்புக்கொடுத்த அன்புடன் தன்மனைவியிடம் அன்பு செலுத்த வேண்டும்* (5:31). புருஷன் தன் மனைவியை தெரிந்து கொண்டான் எனவே அவன் தனது முந்தின குடும்பக் கட்டுகளை விட்டுவிட்டு வரவேண்டும். அவளை நேசிக்கிறான் என்பதால் அவள் எவ்வளவாய் குறைவுள்ளவள் என்று நினைப்பூட்ட மாட்டான். அவன்தன் மனைவியுடன் ஒரே பாகமாவதால் அதிருப்தியை அவளிப்படுத்த மாட்டான். புருஷனுடைய திறவுகோல் தகுதிகளெல்லாம் அவனது அன்பு, மரியாதை, மற்றும் கனம் செலுத்துதலில் தனது தியாகத்தை தன் மனைவியினிடத்தில் காட்டுவதே (5:33).

“இசைந்து” ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள் என்பது கிறிஸ்தவ விவாகத்தை

சித்தரிக்கிறது (5:31). கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து “இசைந்து” ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள் எனும் பதம் “பசையிட்டு ஒட்டியிருப்பார்கள்” எனும் நேர்பொருளில் அர்த்தப்படுகிறது. புருஷனும் மனைவியும் அதிகப் பட்ச நெருக்கமான ஐக்கியத்தில் இணைந்திருப்பதை பகிர்த்து கொள்வதாக இந்தப் பதம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்த இருவரும் ஒரே கூரையின் கீழ் இருப்பது மாத்திரமல்ல, பாலுறவு கொண்டு, சந்ததிகளை உருவாக்குகிறவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அன்பினால் கட்டப்பட்ட உண்மையான புருஷனும் மனைவியும் மிகவும் ஆழமாக தங்கள் உணர்வுகளைக் கொண்டிருப்பார்கள். வேறெங்கும் கிடைக்காத முழுமையான ஒப்புக்கொடுத்தலில் ஒருவருக்கொருவர் இணைந்து காணப்படுவர். தனிப்பட்ட ரீதியில் அவர்களுக்குள் பகிர்த்து கொள்ளும் அற்புதமான திருப்தி தேவனுக்குள் (மட்டுமே) என்பதை கண்டு பிடிக்கின்றனர். இந்த ஐக்கியம் (ஒற்றுமை) ஒன்றாக சேர்ந்து இருப்பதற்கான ஒப்பந்தத்திற்கு மேலான ஆர்வப்பற்று உடையவர்களாய் ஒருவருக்கொருவர் காணப்படுவார்கள். இயல்பான நேசத்தைக் காட்டிலும் அது அதிகமானது. அதின் பந்தம் ஒரு துண்டு பேப்பரிலே கையெழுத்திடுவதிலும் இல்லை, மோதிரம் மாற்றிக் கொள்வதிலும் இல்லை. தேவன் உறவுமுறையை திட்டமிட்டு செயல்படுத்தியிருக்கிறார், அதினால் ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றிணைந்து இருக்கவும், இருவரும் அவரோடு இருக்கவும் செய்தார். இது ஒரு ஆவிக்குரிய ஒற்றுமை. இந்த அன்பின் ஒற்றுமை அனலையும் இளகிய மனதையும் அளித்து விவரிக்க இயலாத அப்பாற்பட்ட விலை மதிப்புமிக்கதாக்குகிறது.

கிறிஸ்தவ புருஷன், மனைவி இருவரும் தங்கள் திருமண பந்தத்தை பரிசுத்தப் படுத்தவும் உண்மையான சந்தோஷத்தைக் கொண்டுவருகிற குடும்ப சூழலை ஏற்படுத்தவும் திராணியுள்ளவர்கள். இது இளவயதுள்ளோர் தங்கள் வாழ் நாளெல்லாம் தங்களுடைய மிகவும் வலிமைமிக்க அன்பிலே வாழ்ந்து நேசத்தை அனுபவிக்கிற ஆசீர்வாதம் (நீதிமொழிகள் 5:18). அப்படிப்பட்ட பந்தம் புறக்கணிக்கப்படுவது மிகவும் வேதனைக்குரியது (நீதிமொழிகள் 2:17).

ஒரு கிறிஸ்தவ குடும்பம் விசுவாசமுள்ள

பிள்ளைகளால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறது (6:1-3)

கிறிஸ்தவனாவது ஒருவரது மனநிலையை மாற்றுகிறது; மற்றும் ஒரு பிள்ளை சவிசேஷத்தைக் கேட்டு, அதை விசுவாசித்து, மனந்திரும்பி, அறிக்கையிட்டு, தண்ணீரில் முழுக்கப் படுகிற வயதை எட்டும் போது, 6:1-3ல் சொல்லப்படுகிற மனநிலையைப் பெற்று அதை செயல்படுத்தும் வயதை எட்டுகின்றான்.

பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிகிற பிள்ளை ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன். அவன் தன் வாழ்க்கையில் ஆசீர்வாதங்களைக் காண்கிறான் மற்றும் மற்றவர்களுக்கு ஆசீர்வாதங்களைக் கொடுக்கிறான் (நீதிமொழிகள் 10:1; 13:1; 15:5, 20). பிள்ளைகள் கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களாயிருக்கும்படி எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர். பெற்றோர் தங்களுடைய பிள்ளைகளின் கீழ்ப்படிதல் விஷயத்தில் சகிப்புத் தன்மையுள்ளவர்களாயும், தங்களுடைய பெற்றோருக்கான திறமைகளை தளர்த்திக் கொள்ளுவதற்காக சுதந்திரம் எதையும் வேதவசனங்கள் கொடுப்பதில்லை.

“கீழ்ப்படியுங்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் பதம் (வசனம் 1) தேவபக்திக்குரிய வழிகாட்டும் பெற்றோர்களைச் சார்ந்து கீழ்ப்படிகிறவனாய் பிள்ளையானவன் இருக்க வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுகிறது. அதாவது அவன் தன் தகப்பனுக்கும் தாய்க்கும் செவி சாய்த்து அவர்களுடைய வழிகாட்டலை அதற்குப்பின் பின்பற்றுகிறான் என்று அர்த்தப்படுகிறது. பிள்ளையானவன் தன் பெற்றோர்களுக்கு கீழ்ப்படியாமற் போனால், அவன் சிட்சிக்கப்படுவது அவசியம் (நீதிமொழிகள் 13:24; 19:18; 22:15; 23:13, 14).

பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளையின் கீழ்ப்படிதல் ஒரு இயல்பான செய்கையாக எதிர்பார்க்க வேண்டும். இந்தக் கீழ்ப்படிதலைக் குறித்து ஐந்து ஆலோசனைகளைக் காண்போம். (1) பெற்றோருக்கு பிள்ளையின் கீழ்ப்படிதல் “கர்த்தருக்குள்” எதிர்பார்க்கப்படுகிறவைகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. பெற்றோரின் போதனை கர்த்தருடைய சித்தத்துக்கு முரண்பட்டதாயிருக்குமேயானால், பிறகு பிள்ளை அதற்குக் கீழ்ப்படியக் கூடாது. (2) பிள்ளைகள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும் ஏனெனில் ஒரு சமுதாயத்துக்கான தேவனுடைய ஒழுங்கு அது. (3) பிள்ளையானவன் கீழ்ப்படிதலுள்ளவனாயிருக்க வேண்டும் ஏனெனில் அதுவே தேவனுக்குப் பிரியமானது. மேலும், பிள்ளைகளின் கீழ்ப்படிதலில் தேவன் பிரியப்படுகிறார் என்று அவர்கள் போதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். (4) தன் பெற்றோர்களை கனப்படுத்துவதால் பிள்ளைகள் கீழ்ப்படிகிறார்கள். “கனப்படுத்துவது” எனும் பதம் வசனம் 2ல் “ஒருவரது மதிப்பை மிக உயர்வாக விலையேறப் பெற்றதாக மதிப்பிடுவது” எனும் நேரடி பொருள் கொண்டது. பிள்ளையானவன் தன் பெற்றோரிடத்தில் அன்புகூர்ந்து அவர்களை விலைமதிப்பற்ற உயர்வாய்க் காணுகிறான். (5) கீழ்ப்படிதல் தேவனுடைய வாக்குத்தத்த ஆசீர்வாதங்களைக் கொண்டு வருகிறது.

ஒரு கிறிஸ்தவ குடும்பம் ஆவிக்குரிய உபதேசங்களால் வழிகாட்டப்படுகிறார்கள் (6:4)

இப்பொழுது கிறிஸ்தவர்களாக இருக்கும் பெற்றோர்களாகிய நீங்கள், உலகத்தில் வாழ்ந்த போது இருந்ததைக் காட்டிலும் பெற்றோராய் இப்பொழுது நீங்கள் கொடுக்கும் அறிவுரை அதிக வித்தியாசத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்பதைக் காண்பீர்கள். தேவபக்தியுள்ள பெற்றோரின் அறிவுரை தீமோத்தேயு தன் தாயிடமிருந்தும் பாட்டியிடமிருந்தும் பெற்றுக் கொண்ட போதனையைப் போன்றது (2 தீமோத்தேயு 1:5; 3:14, 15).

கிறிஸ்தவப் பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளை “கோப்பப்படுத்த மாட்டார்கள்.” இந்த “கோப்பப்படுத்துதல்” எனும் பதம் கொஞ்சமும் நியாயமில்லாத வார்த்தைகளால் கோபமூட்டுவது, அதினால் பிள்ளை குழப்பத்திற்குள்ளாவது, காரணமின்றி எரிச்சலூட்டுவது, சிறுவது போன்ற காரியங்களால் பெற்றோர் நிறைந்திருத்தலைப் பேசுகிறது. இது பிள்ளையின் பார்வையில் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தி அவனைக் கோபமூட்டும். பிள்ளையின் நடவடிக்கைகளில் கட்டுப்பாடு விதிப்பதில் ஒரே தீர்க்கமான முடிவாயிராமல் பெரும்பாலும் முன்னுக்குப் பின் முரணாகச் செயல்படுவர். காரணமற்ற சிட்சைகளை பிள்ளையின் மீது செலுத்தும் போது பிள்ளைகள் வரம்பு மீறிப்போய்

அது சண்டையில் கொண்டுபோய் விடக்கூடும். பெற்றோரின் முரண்பாடுகள் தேவன் எதிர்பார்க்கும் பிள்ளைகளின் கீழ்ப்படிதலுக்குப் பதில் அவர்களிடத்தில் மனச் சோர்வையே ஏற்படுத்தும் (கொலோசெயர் 3:21).

சபையின் ஒவ்வொரு ஆராதனையிலும் கலந்து கொண்டது ஒரு குடும்பம், ஆனால் தகப்பன் ஆராதனைக்கு வருதலை நிறுத்திக்கொண்டார். ஒரு குடும்பத்தார் யாவரும் அமர்ந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், அந்தக் குடும்பத்தின் கடைசி மகள் தன் தகப்பனை நோக்கி, “அப்பா, தேவன் மரித்து விட்டாரா?” என்று கேட்டாள்.

அதற்கு அவர், “இல்லை, தேவன் மரிக்க வில்லை,” என்று பதிலளித்தார். “ஏன் அப்படியொரு கேள்வியை கேட்டாய்?” என்றும் கேட்டார்.

“அப்பா, நீங்கள் வழக்கமாக அவரிடத்தில் பேசுவது போல இப்பொழுது பேசுவது இல்லை, நீங்கள் வழக்கமாக தொழுகைக்குச் செல்வதுபோல இப்பொழுது போவதில்லையே. இதனால் தான் அவர் மரித்துதான் போயிருக்க வேண்டும் என்று நான் நினைத்தேன்” என்றார். இந்த வார்த்தைகள் அந்த கபடற்ற எண்ணிடமிருந்து வந்தபோது, தகப்பனின் மனதில் ஆழமாக பதிந்து விட்டது, எனவே மனந்திரும்பும் வரை அவருக்குச் சமாதானமே கிடைக்கவில்லை, அவர் தனது ஒப்புக்கொடுத்தலை புதுப்பித்துக் கொண்டார்.

கிறிஸ்தவப் பெற்றோர்களின் பொறுப்பு “சிட்சை”யில் பிள்ளைகளை வளர்ப்பது (“போஷித்தலில்”) வளர்க்கும்படி சொல்லுகிறது; KJV). மூலப் பாஷையாகிய கிரேக்க மொழியில் பவுல் இந்தக் கருத்தை சரீரத்தில் அக்கறை கொண்டு ஆரோக்கியமாக வளர்க்க வேண்டும் என்று பேசுகிறார். பின்னதாக சரீரத்துக்குக் கொடுக்கப்படும் கவனிப்பு, மனதுக்கும், ஆத்துமாவுக்கும் கொடுக்கப்படவும், அதினால் ஒட்டுமொத்த ஆரோக்கியமான முன்னேற்றம் கொடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. தங்களுடைய பிள்ளைகளின் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியைக் காட்டிலும் சமுதாயம் மற்றும் பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகளில் அவர்கள் ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்வதில் பெற்றோரின் கவனம் இருக்குமேயானால் அது எவ்வளவு வருந்தத்தக்கது!

ஒரு குழந்தையை பயிற்றுவிப்பதே தலையாய நோக்கமாக கிறிஸ்தவ பெற்றோர் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறித்த ஒரு சொற்றொடர்: “கர்த்தருடைய போதனையிலே” வளருங்கள், பெற்றோர் மற்ற எல்லாவற்றையும்விட தேவனுடைய பிரமாணத்துக்கு தங்கள் பிள்ளைகள் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அநேக பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளின் முதன்மை தெரிவு பட்டியலிலே மிகவும் கடைநிலையில் தங்கள் ஒப்புக்கொடுத்தலை வைத்துள்ளனர். தாய்மார்களும் தகப்பன்மார்களும் தங்கள் பிள்ளைகள் விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் பல விதக்குழுக்களிலும், அல்லது கல்வி சம்பந்தப்பட்டக் காரியங்களிலும் ஈடுபடுத்த கொண்டுள்ள ஆர்வத்தை விட தேவனுக்கு ஆற்றும் கடமையுணர்வில் நாட்டம் கொள்ளச் செய்வதில் மிகச்சிறிய அளவே வலியுறுத்துகின்றனர். தேவனை தொழுதுகொள்ளச் செய்யும் முதன்மைத் தெரிவைக் காட்டிலும் பொழுது போக்கு நிகழ்ச்சிகளில் பயிற்றுவிக்கும் பெற்றோருக்கு பிள்ளைகளால் வரும் மதிப்பு என்ன?

ஒரு புதிய கிறிஸ்தவனாகிய நீங்கள் உங்கள் மனதில் எது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக கருதுகிறீர்களோ அதிலே பயிற்றுவிக்கக் கூடாது, ஆனால்

கர்த்தருடைய போதனையில் வளர்க்க வேண்டும் என்பதை இப்பொழுது அறிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்! உங்கள் பிள்ளைகளை பயிற்றுவிக்க நீங்கள் கர்த்தருடைய வசனத்தின்படி கவனம் செலுத்த வேண்டும். உலகக் காரியங்கள் அல்ல, ஆவிக்குரிய காரியங்களே, தலையாய முக்கியத்துவம் கொண்டது. உலகப் பிரகாரமான வெற்றிச் சின்னங்கள், கிரீடங்கள், மற்றும் விருதுகள் ஆகியன மங்கிப் போகும். பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளை பயிற்றுவிக்கிற விஷயத்தில் கேட்க வேண்டிய ஒரு கேள்வி: “அறுபது வருடத்தில் என்ன நடக்கும்?” இதற்கான பதில் கர்த்தரின் போதனையை உங்கள் பிள்ளைகளை பின்பற்ற செய்வதில் உங்களுக்குள்ள பொறுப்பிலே காணுகிறது.

நிறைவுறும் சிந்தனைகள்

எபேசியர் 5:22-6:4விருந்து இந்தக் கருத்துக்களை ஆராய்ந்தோம், யோனதாபின் முன் உதாரணம் இன்னும் பெரியதாக தெளிவாக்கப் பட்டது. தேவபக்தியுள்ள ஒரு தகப்பனின் போதனை தனது பிள்ளைகளிடத்தில் செல்வாக்கு பெற்று அவனுடைய பிள்ளைகள் தொடர்ந்து தேவனுடைய சித்தத்தை பின்பற்றச் செய்தது. இந்தக் குடும்பம் கர்த்தராகிய தேவனுக்குச் செய்யும் ஊழியத்தில் பரிசுத்தஞ் செய்யப்பட்டது.

மனமாற்ற நடைமுறை தேவனுடைய ஆவிக்குரிய குடும்பத்தை அறிந்து கொள்ளச் செய்ததோடு மாத்திரமல்ல, அது நமக்கும் அவருடைய பூமிக்குரிய குடும்பத்தின் விலைமதிப்பற்ற தன்மையைப் புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது. கிறிஸ்தவனாக மாறுவது இன்றைய குடும்பத்தின் நன்மதிப்பை ஆசீர்வாதமாக்குகிறது. ஜனங்கள் தங்கள் வாழ்வை தேவனுக்கென்று அர்ப்பணிக்கும்போது, அவர்கள் வாழ்க்கைத் துணையாக, பெற்றோர்களாக, மற்றும் பிள்ளைகளாக இன்னும் அதிகமாய் குடும்பத்தின் வாயிலாக கனத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். தேவனுடைய கட்டளையை புருஷனும், ஸ்திரீயும், பிள்ளைகளுமாய்ச் சேர்ந்து கனப்படுத்தும்போது ஆசீர்வாத முடிவைப் பெறுகிறார்கள். நீங்கள் கிறிஸ்துவை பின்பற்றும்படி எடுத்தமுடிவு, உங்கள் குடும்பத்தில் உள்ளவர்களை அதிக (பெருக்கமான) பரிபூரண ஜீவனை இணைந்து அனுபவிக்கச் செய்யும்.

கிறிஸ்தவக் குடும்பத்தின் ஆசீர்வாதங்களை விளக்கப்படுத்த ஒரு மனிதனையும் அவனுடைய வியாதிப்பட்ட இளைய குமாரனைப் பற்றியும் சொல்லப்படுவதுண்டு. தனது அன்றைய வேலையை முடித்து வீடு திரும்பிய தகப்பன் தன் மனைவி அவரிடம், “நமது மகன் இரவு முழுக்க உயிரோடு இருப்பான் என்று நான் நினைக்க வில்லை” என்று சொல்லக் கேட்டார். உடனடியாக தகப்பன் தனது மகனுடைய படுக்கையருகே சென்றார்; அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கையில், மகன் தான் மரித்து விடக்கூடும் என்று அறிந்திருந்தான். தகப்பன் அழ ஆரம்பித்தார், தகப்பன் கலங்கிப்போய் இருப்பதைப் பார்த்த மகன், சொன்னான், “அப்பா, எனக்காக அழ வேண்டாம். நான் இயேசுவினிடத்தில் போவேன், அவரிடம் எனக்கு நினைவு தெரிந்த நாள்முதல் எனக்காக நீங்கள் ஜெபித்தீர்கள் என்று சொல்லுவேன்” என்றான். செயலாக்கம் தரும் கிறிஸ்தவ பெற்றோராக இருக்க வேண்டுமானால், நீங்கள் எவ்வளவாய் உங்கள் பிள்ளைகளை நேசிக்கிறீர்கள், அவர்களுக்காக ஜெபிக்கிறீர்கள், அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய நலத்தைத் தேடுகிறீர்கள் என்பதை

அவர்கள் அறிந்து கொள்வதை நீங்கள் உறுதிப்படுத்திக் கொள்வது அவசியம்!

இருளிலிருந்து வெளிச்சத்துக்குத் திரும்ப நீங்கள் எடுத்த தீர்மானம் உங்கள் குடும்பத்தை எவ்வளவாய் மாற்றிவிட்டது என பாருங்கள். தேவனுடைய வெளிச்சத்தில் உங்கள் குடும்பத்தை நடத்தும்போது பெரும் மகிழ்ச்சிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள் எழும்பும்.